

Γκιούλ τὸν ἐλέγαν, κι' ἔλομπε στὴ λέρα καὶ στὴ βρῶμα...
 ἐγῶχ' αὐτὸν τὸ θησαυρό...
 τέτοιο σκυλὶ θὰ ξαναβρῶ
 τᾶξη τοῦ Γκιούλ τὸ σᾶμα;

Πολλὲς φορὲς στὴ γειτογὰ τοῦ ρέξανε καὶ φόλες
 κι' ὁ μπόγχας ἄπλωσε γι' αὐτὸν πολλάκις τὴν ἀπώχη,
 μὰ γλύτωνε σὰν ἔξυπνος ἀπ' τὴς παγίδες ὅλες
 καὶ ἔξενογαστο; ρουχάλιζε στὴν τοκτική του κώχη.

Σκύλος σπανίου πνεύματος καὶ φάτσας ἔξαιρέτου
 κανένα μέρος τοῦ σπιτζοῦ δὲν λέρωνε ποτέ του,
 κι' ὅποιαν δὲ Σιμόπουλος στοὺς χρόνους τῆς εὐκλείας
 ἀπόνως κατεδίωξε τῶν σκύλων τὴν φυλήν,
 τότε κι' δὲ Γκιούλ ἐπέρασε σκυλὶ πολυτελείας
 κι' ἔδωσα δώδεκα δραγμαὶς μὲ σπαραγμὸν πολύν.

Πόσα δὲν τούτυχαν κι' αὐτοῦ μεγάλα κι' ἀπευκταῖα,
 ἔχασε καὶ τὰ δόνια του τώρα στὰ τελευταῖα,
 κι' εὔκολα δὲν ἔχωνενε κι' ἔπαθε δυσπεψία,
 στὸ τέλος τὸν ἐπρόσβαλε κι' εἶδος ἐπιληψία,
 καὶ πέθανε κι' ἐψόφησε, κι' ἐπήραμε μιὰ λύπη,
 σὰν κᾶπι νὰ μᾶς ἔλειψε, σὰν κᾶπι νὰ μᾶς λείπῃ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΗΣ

ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΙΑ

Δὲν ὑπάρχει τὴ μία μόνη γαρά: Τὸ ωραῖον καὶ μία μόνη παραμυθία: Η Ἐργασία.

Μὴ ζήτει τὴν παρηγορίαν τὴ ἀπὸ ἀθάνατα πράγματα: ἀπὸ τὴν Φύσιν καὶ ἀπὸ τὰς Ἰδέας.

Μία μόνη ἀληθής εύτυχία ὑπάρχει: Τὸ καθηκόν.